

Solum şefleri

ERKAN

YIGIT

DERYA

SAZAK

CIHAN AKERSON

ABBAS GÜÇLÜ

HALUK AKTAR

AHMET GÜNER

FUNDA EREN

Temsilcilikler:

ANKARA: ORHAN TOKATLI

Tel: 419 14 00 (7 hat) Teleks: 42 349

IZMIR: NURETTİN TEKİNDÖR

Tel: 19 10 20 Teleks: 41 55 14

ADANA: MUZAFFER BAL

Tel: 14 38 40/41 Teleks: 62 762

GÜNEYDOĞU ANADOLU:

ERTUĞRUL PİRİNÇÇİOĞLU

Diyarbakır, Tel: 18 141 Teleks: 72 074

KARADENİZ: İSMAIL BAŞARAN

Samsun, Tel: 118 175 Teleks: 82 003

ORTA ANADOLU: ŞEMSETTİN ÇETİNSÖZ

Kayseri, Tel: 12 65 00 - 11 78 52 Fax: 11 79 95

TDV-ISAM

Kütüphanesi Arşivi

No 059-36

18 NISAN 1992 CUMARTESİ						
Vakit	Güneş	Öğle	İkindi	Aksam	Yatsı	İmsak
Vasatı	6.14	13.08	16.52	19.53	21.19	4.41
Hicri 1412 Şevval 15 Rumi 1408 Nisan 5						
BUGÜNKÜ HAVA DURUMU						
Adana	16,24 cb.a	Paris	14 cb			
Ankara	4,15 cb.a	Londra	15 cb			
Diyarbakır	4,16 cb	Frankfurt	16 cb			
Erzurum	2,7 cb	Roma	14 pb			
İstanbul	6,11 pb	Atina	18 pb			
İzmir	10,17 azb	Amsterdam	14 cb			
Samsun	7,11 cb.a	Zürih	14 cb			

İldu

di

ullanılmaya
takıy'de de
hir Belediye
nanın doğal
u ve en kısa
ını söyledi
SAYFADA

acak

ta

bakan
lestau-
acıba-
n, Tica-
millet-

OLAYLAR ve İNSANLAR

BOŞ LAF VE TÜRKÇE...

HASAN PULUR

A DAMI çağırmissin, televizyona çıkarmışsin, niçin çağırıldığını ne konuşulacağını zaten biliyor, şike her ikisinin ağzından, yüzünden akıyor:

"İzin vererseniz, size bir soru soracağım!"

Sanki başka bir şey yapmak mümkün, sanki adamı, boy aynasında endam göstereceğini diye çağırmissin, boş laf!

O boş laf edecek de, karşısındaki susacak mı?

Ondan da bir boş laf:

"Bu çok önemli sorunuza cevap vermeden önce, bana bu imkânı veren TRT'ye teşekkür eder, sonra sorunun cevabına geçmek isterim."

Oldu olacak, "Dost, akraba ve arkadaşlara selam sunup, büyüklerin ellerinden, küçüklerin gözlerinden öpseler" tamam olacak...

Bari bu boş laflardan sonra konuya girebilse, ne geçer!

"Bu kadar kısa zamanda, size böylesine derin bir konuyu tam olarak açıklamak mümkün olmayacağından, vaktimizin darlığı nedeniyle bazı noktalara değinmeksizin..."

Hem vakit dar, süre kısıtlı, hem de ipe, sapa gelmez bir sürü boş laf!

Z ARFIN içinde ne olur?

Mektup olur, yazı olur...

Siz hiç, içinde "Güzellerin adını barındıran zarf!" gördünüz mü?

Televizyon Türkçesinde "Güzellerin adını barındıran zarf!" demekte bir sakınca yoktur.

Ağızlardan düşmeyen üç kelime, "Olay" bir, "Yoğun" iki, "Gerçek" üç...

"Sizi gördüğüme gerçekten sevindim!"

"Gerçekten çok güzel bir eser!"

"Gerçekten yetenekli bir kişi!"

Acaba "Gerçek" demese, karşısındaki onun sevindiğine, ya da yetenekli olduğuna inanmayacak mı?

H ELE futbol maçlarını anlatanlar:

"Uzun bir pas ama, nereye?"

"Çukurbostan takımının 26 yaşında, iki çocuk babası, 75 kilo ağırlığındaki sarışın futbolcusu..."

"Ahmet çok genç ve tecrübesiz, ileride iyi olabilir..."

"Teknik direktör sol kanada Burhan'ı koymuş, oysa Burhan orta saha oyuncusu..."

Adam ahkâm kesmekten maçı anlatmaya fırsat bulamaz, bulunca da "Gol!" diye mikrofonu parçalar, sonra da "Benim bulunduğum yerden gol görünüyor; meğer değilmiş!" diye kargaları öldürür...

Sezen, Akşu'ya ödülünü verirken yaptığı veciz konuşma:

"Sayın Kekova'ya teşekkür ediyorum. Sezen Hanım'a bu güzel armağanı bana verme fırsatını verdiğinizden dolayı ve sizlerle beraber ben de bir büyük sanatçıyı dinleyip, böyle büyük bir ödülü takdim etmenin mutluluğunu yaşamamın güzel sözlerini söylemek istiyorum. Sanatçıyı kutluyor ve sizleri de kutluyorum. Böyle bir sanatçıyı izlediğiniz için."

O RHAN Şaik Gökyay hocamız "Tarih ve Toplum" dergisini Nisan 1992 tarihli 100. sayısında "Bugünkü Türkçe"nin halini anlatıyordu.

Hocamız, Kültür Bakanlığı yayınlarından bir kitaptaki yanlışlıkları anlatmaya başlarken "Lügat paralamak" deyimini açıklıyordu:

"Osmanlıca'nın bilenlerce yanlışsız kullanıldığı ve en küçük hataların bağışlanmayarak dergilerde tartışmasının yapıldığı zamanları hatırlayanlar, bu deyim de bileceklerdir. Bu, yazılarında, ya da konuşmalarında, sözlüklerden seçtikleri, okuyucunun da, dinleyicilerin de bir sözlüğe başvurmadan kavrayamayacağı sözcükleri kullanmak demektir."

Ya şimdi?

"Bugün de bir sözlüğe başvurmadan, hatta vurduktan sonra, anlayamayacağımız sözcüklerle karşılıyoruz."

Böyle diyor Gökyay hocamız ve çok önemli bir noktaya değiniyor:

"(.....) Yanlışlar, eskiden eleştirme ve tartışma konusu edilirdi; bugün bu tür yanlışların doğru mu, yanlış mı olduğu üzerinde durmak, artık kimsenin aklına gelmiyor."

N İÇİN?

Orhan Şaik Gökyay "Çünkü!" diyerek anlatıyor:

"Çünkü son günlerde dilimize doladığımız demokrasi sayesinde, Türkçeden başka bir dille konuşmak ve yazmak yolunda hepimize bir mesaj (izin, ruhsat, cevaz) bahşedilmiştir. Bu mesaj, görünüşe bakılırsa, Türkçeyi Türkçeden başka bir dil gibi kullanmak anlamına gelmektedir. O kadar ki, benim gibi bunca yıldır ilkokuldan başlayıp, ortaokullarda, liselerde, Darülfünun'da, gerçek hocalardan öğrenip geldiğimiz ve yıllar yılı yüksek okullarda, üniversitelerde öğretmeye çalıştığımız Türkçeyi tanımaz, anlamaz hale geldik ve ister istemez, bu yepyeni Türkçeyi na bırakıp, ne yapsak öğretilmiş çözümleri öğrenmek..."

TDV-ISAM

Kütüphanesi Arşivi

No 059-36